

N:o 66.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 9 maj 1888.

— — — — Andra Kammaren den 9 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen med förslag till förordning
angående ändrad lydelse af §§ 11 och 59 i förordningen
om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 43 punkt 2 och memorial n:o 46.)

Till Konungen.

Genom flera, under de senare åren utkomna författningar har deltagandet i vissa allmänna besvär, som förut ålegat endast innehafvare af i mantal satt jord, blifvit utsträckt till alla, som erlægga kommunalutskylder, dock så att för andra beskattningsföremål än fastighet deltages endast efter en fjerdedel af fyrktalet. Sådan är gällande lagstiftning i fråga om byggande af kyrka, prestgård och tingshus. Emellertid ändrades icke samtidigt förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862 i fråga om rösträtten å kommunalstämma, utan kvarstår ännu oförändradt stadgandet i § 11, att röstvärdet skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrktal.

Detta förhållande har, enligt hvad Riksdagen inhemtat, vållat olikhet i uppfattning, så att man å några orter ansett det vara tydligt, att röstvärdet skulle i dylika frågor som de ofvannämnda beräknas efter samma grund som deltagandet i sjelfva besväret men deremot å andra af lagens ordalydelse funnit sig förhindrad att biträda en sådan tolkning. Då det emellertid uppenbart strider mot den allmänna grunden för den

kommunala rösträtten, att en kommunens medlem skulle få med hela sitt röstetal efter fyrktalslängden deltaga i beslut om en utgift, till hvars bestridande han ej behöfver bidraga med större afgift, än som belöper på en fjerdedel af det honom påförda fyrktal, har Riksdagen funnit ett uttryckligt stadgande till förekommande häraf vara behöfligt och därför, i anledning af gjord framställning i ämnet, för sin del antagit följande

Förordning

angående ändrad lydelse af §§ 11 och 59 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862.

Härigenom förordnas, att § 11 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, sådan nämnda paragraf lyder i kongl. kungörelsen den 8 september 1868, samt § 59 i samma förordning, sådan denna paragraf lyder i kongl. kungörelsen den 17 mars 1882, skola hafva följande ändrade lydelse:

§ 11.

Röstvärdet skall beräknas efter det en hvar röstegande åsatta fyrktal; dock att, der för deltagande i sådana besvär, som åligga alla, hvilka inom kommunen erlägga kommunalutskylder, annan grund, än den för utgörande af kommunalutskylder i allmänhet gällande, finnes särskildt stadgad, röstvärdet skall vid beslut öfver ärenden, som röra sådana besvär, beräknas efter den särskildt bestämda grunden.

§ 59.

Kommunalnämnden skall verkställa fyrktalssättningen och deröfver upprätta en längd, upptagande, särskildt för hvarje skattskyldig och i särskilda kolumner: för i mantal satt jord, för jordbruksfastighet utan mantal och för annan fastighet debiterad bevillning enligt art. II i bevillningsstadgan (eller der bevillning ej utgår, det belopp, som, uträknadt efter taxeringsvärdet, mot sådan bevillning svarar); för öfriga beskattningsföremål debiterad enahanda bevillning; det åsatta fyrktalet för i mantal satt jord; fyrktalet för jordbruksfastighet utan mantal; fyrktalet för annan fastighet; fyrktalet för alla öfriga beskattningsföremål och summan af den skattskyldiges fyrktal; allt på sätt det under litt. A. bifogade formulär till fyrktalslängd närmare utvisar.

Denna längd, som ligger till grund för kommunalutskyldernas debitering, utgör med iakttagande af de bestämmelser och undantag §§ 8, 9 och 11 innehålla, tillika kommunens röstlängd. I den för anmärkingar afsedda kolumn antecknas, om och på hvilken grund i följd af dessa bestämmelser någon i längden uppförd skattskyldig icke eger utöfva rösträtt. Längden upprättas i två exemplar, af hvilka det ena i sockenstugan anslås och det andra hos kommunalnämnden förvaras.

Stockholm den 9 maj 1888.

Med undersåtlig vördnad: